

476

Guð, allur heimur

1. Guð, all - ur heim - ur, eins í lágu' og há - u, er op - in bók um
 2. Þá morg-un - sól - in upp í austr - i stíg - ur á æðr - a him - in -
 3. Þá allt til lífs - ins vor - ið fagr - a vek - ur það von til þín í
 4. Þá yf - ir lönd - in storm - ur geis - ar stríð - ur með sterk-um róm hann

þig er fræð - ir mig, já, hvert eitt blað á blóm - i jarð - ar
 ljós hún bend - ir mér og þá er sól - in hægt í vestr - i
 brjóst - i glæð - ir mér og þeg - ar aft - ur hausta' og hún - a
 boð - ar al - mátt þinn og þá um vang - a blær - inn leik - ur

smá - u er blað sem margt er skrif - að á um þig.
 hníg - ur á hvíld og frið hún bend - ir mér hjá þér.
 tek - ur það hvet - ur mig að leit - a skjóls hjá þér.
 blíð - ur hann boð - ar þú sért ljúf - ur fað - ir minn.

5. Þá eldur skær með björtum loga brennur
 hann birtir skýrt að heit þín gæskan er
 og svalalind er sífellt áfram rennur,
 hún sýnir að þín miskunn aldrei þver.

6. Þá heyri' eg glaða himinfugla syngja,
 þeir hrósa þinni dýrð sem öllum skín
 og andvörp þau er einatt hjörtun þyngja
 þó upp um síðir leita, Guð, til þín.

7. Ó, veit mér, Guð, þín verk ég skoða megí,
 þau veri jafnan hjartans unun mín.
 Og þótt þín hátígn holdið stundum beygi
 mitt hjarta reisir aftur náðin þín.